

Sygn. akt: X C 85/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: -----

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2020 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko Skarbowi Państwa Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13950 zł (trzyście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 14 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty, przy czym pozwany odpowiada w zakresie kwoty głównej solidarnie z Przedsiębiorstwem (...) spółka akcyjna w B., co do której wydano nakaz zapłaty przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 6 lipca 2017 r. w sprawie VIII GNc 3339/17

II. nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3660 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka A. M. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Bydgoszczy kwoty 13.950,00 zł wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Wskazała, iż jako podwykonawca wykonała zlecone jej prace remontowe. Należność za wykonane prace nie została zapłacona przez generalnego wykonawcę, w związku z czym powódka zdecydowała się skierować swoje roszczenie w stosunku do pozwanego, który w procesie budowlanym występował jako inwestor.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa jako bezzasadnego. Wskazał, iż nie ponosi odpowiedzialności za bezskuteczne działania windykacyjne prowadzone względem generalnego wykonawcy spółki (...) w B.. Powódka nie przedstawiła żadnych dowodów na bezskuteczność egzekucji. Ponadto, według jego wiedzy, względem wykonawcy prowadzone jest postępowanie restrukturyzacyjne. Dodał również, iż Skarb Państwa nie odpowiada za zobowiązanie do zapłaty z uwagi na fakt, że wystosował do generalnego wykonawcy zapytanie o roszczenie dochodzone przez powódkę. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. poinformowała, iż roszczenie to uległo potrąceniu, zatem nie ma podstaw do uznania roszczenia jako solidarnego i dochodzenia go od Skarbu Państwa.

Ustosunkowując się do odpowiedzi na pozew powódka zakwestionowała możliwość skutecznego potrącenia należności, ponieważ nie uznała wystawionej przez Przedsiębiorstwo (...) S.A. noty obciążeniowej. W związku z tym temu podmiotowi nie przysługuje w stosunku do niej żadna wierzytelność nadająca się do potrącenia.

W piśmie z dnia 24 sierpnia 2020 roku pozwany podtrzymał swoje stanowisko. Wskazał, że nie może odpowiadać za zobowiązania generalnego wykonawcy w sytuacji, gdy powódka nie starała się uzyskać od niego wcześniej zaspokojenia.

Powódka swoje ostateczne stanowisko przedstawiła w piśmie z dnia 26 sierpnia 2020 roku. Podkreśliła, że powództwo było konieczne i uzasadnione, gdyż pomimo wykonania robót nie otrzymała należnej jej zapłaty.

Sąd ustalił, co następuje:

Umową z dnia 7 grudnia 2015 roku Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. (wykonawca) powierzył Firmie (...) s siedzibą w S. (podwykonawca) wykonanie robót budowlanych. Wykonawca oświadczył, że na podstawie umowy z dnia 22 października 2013 roku zawartej z inwestorem - Sądem Okręgowym w Bydgoszczy jest generalnym wykonawcą robót w ramach zadania inwestycyjnego „Rozbudowa i przebudowa budynku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy przy ul. (...)”.

dowód: umowa k. 9-14

Z tytułu wykonanych prac A. M. wystawiła na rzecz wykonawcy Przedsiębiorstwa (...) S.A. fakturę VAT na kwotę 15.500,00 zł. Z uwagi na niespłacenie tej kwoty przez nabywcę, A. M. skierowała przeciwko niemu powództwo do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, który w dniu 6 lipca 2017 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

dowód: faktura k. 15, nakaz zapłaty k. 18

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony. Brak było jakichkolwiek podstaw do odmowy wiarygodności i mocy dowodowej tym dokumentom.

Stan faktyczny pomiędzy stronami był w zasadzie bezsporny. Pozwany nie kwestionował zasadności samego roszczenia o zapłatę za wykonane przez powódkę prace, twierdził natomiast, iż roszczenie to nie powinno być skierowane do niego.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że podnoszony przez stronę pozwaną zarzut potrącenia dokonanego pomiędzy powódką a Przedsiębiorstwem (...) S.A. z siedzibą w B. okazał się bezpodstawny. Do złożenia skutecznego oświadczenia o dokonaniu potrącenia konieczne jest, aby dwie strony były dla siebie wzajemnie dłużnikami i wierzycielami. Pozwany przedłożył wyłącznie pismo uzyskane z Przedsiębiorstwa (...) S.A., z informacją, że należność wynikająca z orzeczonego w stosunku do tego podmiotu nakazu zapłaty, została rozliczona wskutek oświadczenia o potrąceniu wzajemnych wierzytelności. Powódka oświadczyła natomiast, iż wykonawcy nie przysługują względem niej żadne wierzytelności nadające się do potrącenia. W tych okolicznościach nie sposób zatem przyjąć, że doszło do skutecznego potrącenia, powodującego umorzenie należności za wykonane prace budowlane. Pozwany nie sprostował więc spoczywającemu na nim na mocy art. 232 k.p.c. obowiązkowi wykazania faktu, z którego wywodzi skutki prawne.

Odnosząc się natomiast do zarzutu braku odpowiedzialności za zobowiązania generalnego wykonawcy z uwagi na brak przedsięwzięcia w stosunku do niego przez powódkę działań mających na celu wyegzekwowanie należności, należy zwrócić uwagę na treść art. 647¹ § 1 k.c., zgodnie z którym inwestor odpowiada solidarnie z wykonawcą (generalnym wykonawcą) za zapłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy z tytułu wykonanych przez niego robót budowlanych, których szczegółowy przedmiot został zgłoszony inwestorowi przez wykonawcę lub podwykonawcę przed przystąpieniem do wykonywania tych robót, chyba że w ciągu trzydziestu dni od dnia doręczenia inwestorowi zgłoszenia inwestor złożył podwykonawcy i wykonawcy sprzeciw wobec wykonywania tych robót przez podwykonawcę.

W art. 647¹ k.c. usankcjonowano ustawową bierną solidarność o charakterze gwarancyjnym w postaci odpowiedzialności ex lege za cudzy dług (zob. wyrok SN z 17.2.2011 r., IV CSK 293/10). Podwykonawca ma zatem swobodę w wyborze dłużnika, od którego będzie żądał zapłaty wynagrodzenia (art. 366 k.c.). W związku z tym, aby skierować swoje roszczenie bezpośrednio do inwestora, podwykonawca nie musi wykazywać, że nie ma faktycznej możliwości uzyskania zaspokojenia od generalnego wykonawcy.

Odpowiedzialność inwestora uzależniona jest od jego zgody. Pozwany nie kwestionował wykonania robót przez powódkę, nie wykazał również, że zgłaszał jakikolwiek sprzeciw co do zawarcia umowy pomiędzy generalnym wykonawcą a podwykonawcą. Tym samym należało uznać, że pozwany ponosi solidarną odpowiedzialność z Przedsiębiorstwa (...) S.A. za zapłatę powódce wynagrodzenia z tytułu wykonanych robót budowlanych, wynikającego z umowy z dnia 7 grudnia 2015 roku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w pkt I wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę dochodzonego przez nią roszczenia, z tym zastrzeżeniem, że pozwany w zakresie kwoty głównej odpowiada solidarnie z Przedsiębiorstwem (...) S.A. w B., co do której wydany został już wcześniej nakaz zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono w pkt. III po myśli na art. 98 k.p.c. Strona powodowa wygrała proces w całości, ponosząc koszty procesu w kwocie 3660 zł, na które wynagrodzenie pełnomocnika – 3600 zł oraz ???.